

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 4/94

Ústavný súd Slovenskej republiky v pléne vo veci navrhovateľa vlády Slovenskej republiky, zastúpenej jej predsedom JUDr. Ivanom Šimkom, o súlade § 87 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 44/1989 Zb. o rokovacom poriadku Slovenskej národnej rady s čl. 108 Ústavy Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 6. októbra 1994 takto

r o z h o d o l :

Konanie vo veci súladu § 87 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 44/1989 Zb. o rokovacom poriadku Slovenskej národnej rady s čl. 108 Ústavy Slovenskej republiky sa z a s t a v u j e z dôvodu späťvzatia návrhu vládou Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

V priebehu konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky (ďalej len "Ústavný súd") navrhovateľ podaním zo 4. augusta 1994 vzal svoj návrh na začatie konania v predmetnej veci späť. Vláda Slovenskej republiky bola na tento procesný úkon zaviazaná svojím uznesením č. 790 zo 4. augusta 1994, ktorým súčasne poverila predsedu vlády Slovenskej republiky predložiť späťvzatie návrhu predsedovi Ústavného súdu.

Späťvzatie návrhu na začatie konania v tejto veci vláda Slovenskej republiky odôvodnila tým, že "vzťahy medzi parlamentom a vládou sa dajú riešiť aj inými, ako právnymi prostriedkami a tiež tým, že práce na príprave návrhu zákona Národnej rady Slovenskej republiky o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky medzičasom tak pokročili, že návrh tohto zákona je zaradený na program augustového rokovania Národnej rady Slovenskej republiky".

II.

Konanie pred Ústavným súdom sa začína doručením návrhu Ústavnému súdu alebo prijatím podnetu Ústavným súdom na predbežnom prerokovaní (§ 18 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov). Pre začatie konania pred Ústavným súdom platí zásadne dispozičný princíp. Nepriame prelomenie tohoto princípu upravuje § 40 citovaného zákona, ktorý umožňuje Ústavnému súdu v už začatom konaní o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 Ústavy preskúmať zákonnosť právneho predpisu, hoci jeho nesúlad s iným právnym predpisom navrhovateľ v pôvodnom návrhu na začatie konania nenamietal.

Disponovanie navrhovateľa s návrhom doručeným Ústavnému súdu, teda v priebehu konania pred ním, zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z.z. neupravuje. Rovnako, s výnimkou ústavnej sťažnosti (§ 54 ods. 3 tohto zákona), neupravuje ani postup Ústavného súdu pri späťvzatí doručeného návrhu.

Za daného právneho stavu Ústavný súd vo svojom rozhodnutí vychádzal zo záveru, že navrhovateľ až do rozhodnutia vo veci samej má právo disponovať so svojím návrhom podľa vlastného uváženia, pretože ho v tomto práve Ústava ani žiadny zákon nijako neobmedzuje.

Iný princíp však platí pre konanie štátnych orgánov, a teda aj Ústavný súd, podľa ktorého tieto orgány môžu konať iba na základe Ústavy, v jej medziach a v rozsahu a

spôsobom, ktorý ustanoví zákon (čl. 2 ods. 2 Ústavy). Pretože zákon osobitne neupravuje postup Ústavného súdu pri vzatí návrhu na začatie konania navrhovateľom späť, Ústavný súd rešpektuje v celom rozsahu vôľu účastníka, ak zákon neustanovuje inak.

Z týchto dôvodov Ústavný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach, 6. októbra 1994